

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára

Egész évre 8 K
Fél évre 4 -
Negyed évre 2 +
Egyes szám ára 20 fillér.

Felétős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Erno könyvkereskedésben Alsólendván.

A nyilvter sora egy korona.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Gyilkolt a pénz!

Alsólendva, 1909 április 24.

Nem történt semmi új, mégis mikor a szabadkai véres eset borzalmairól írnak az újságok: bizonyos félelem, az undornak egy neriével vegyest, fogja el az érzékeny ember szívet.

A legkeményebb szívu újságmoly is, aki pedig olyan közönysen rohan végig a forradalom vérszagu részletein, mintia csak az esküvői tudósítások rózsaszínű rovatában böngésze, megáll egy percre és önmagában meghozza az ítéletet a szabadkai milliósmólgos gyilkosának fejére: Halál!

Gyilkolt megint a pénz. A pénz, ez a mindnyájunk átka, búne az emberiségnek, megrontója, sztéldulója a gyenge lelkek existenciájának, boldogságának.

Nem ez az első áldozata a pénznek, de a borzalmassága a többi esetek felett abban rejlik, hogy egy élete végén járó öregasszony az áldozat. Hiszen azt megszokhattuk immár, hogy nagy tekintélyek jövőjét huzta keresztül a pénz; hazát, testvért árultak el miatta; megtagadták önmagukat, odaadták lelkiismeretüket, vért ontottak érte, — de a szabadkai eset a maga borzasztó valóságában egyedül álló a büntények lajstromában.

Azt szokták mondani, hogy a gazdagság szerencse. Ördögök az. Inkább veszedelem. Ha a szabadkai asszony például szegény sorban lett volna, előlehetet volna még évekig. De gazdag volt, vagy félmillió felett rendelkezett, — ezért megkelett halnia. Pedig talán a légynek sem ártott életében.

Mennyi boldogságnak volt már megrottója a pénz! De nem rég óta. Mintha azelőtt nem hajtotta volna annyira igába az embereket, mintha csak az utóbbi időben imádnák olyan vesztet módon az aranyborjút. A házasságok hetven százaléka nem a szerelem gyéjében kötik, a szerelem az mellékes, a fő a — pénz. Pénzért házasodik a férfi, akkor is, ha szegény, akkor is, ha vagyonos; pénzes férjert keresnek a léányok, habár nincs is szüksége reá, — mert a kölcsönös szerelmi vonzódások kora már apánk idejében lejárt, a szerelmi boldogság fényét elhomályosítja az a boldogság, amit az aranyborjú csillogó fénye kölcsönöz. — Tehetség, ész, tudás, az mind blíktri, az emberek értékét nem a tehetsége szerint itélik, nem azt tekintik, hogy mit

tud, hanem hogy mije van, mekkora urat tud játszani Igen, a külseje után bírálják el az embert, azért látunk gardag fajankókat bálványozva körülrajongani, tehetség-telen millióms-kölykeket tekintélyes állásokban élők és hontak felett uralkodni, míg ezer, meg ezer igazi tehetség, akik az életüket feláldozzák a tudomány szolgálatában, elsovradhatnak a nyomorúságban, megörlülhetnek a nélkülözésben, a kutya sem szagol feljűk.

Akinek pénze van, annak mindene van. És ez az oka, hogy egyesek nem rettennek vissza a legrettenetesebb gazdaságtól sem, ha a könnyű élet megszerzéséről van szó. A könnyű élet mindig csábította az embereket, de eszményképpünkkel, istenünkkel csak nemrég lett a pénz, mióta megtanultuk becsülni, mióta becsülést, boldogságot, gyönyört találunk a csillogásában s mióta tudjuk, hogy a gazdagság erény, a szegénység szegény és hogy a becsületest embereket a gazdagok között keresik.

Szegény Haverda Boldizsárné, a szabadkai meggyilkolt asszony is az aranyborjú imádságának áldozata. Az ő kiömlött vére kiáltó vád a mai társadalom bűnös felfogása ellen. De az ő tragikus halála még nem jelenti végét a pénz minden hatalom feletti uralkodásának, a pénz csak akkor szűnik meg búne, megrontója lenni az emberiségnek, ha az aranyborjú utáni örült hajsztát a tisztességes munka megbecsülése váltja fel.

Az újság.

A napokban közölte lapunk, hogy egy fiatal uriember, aki már egypár esztendőn keresztül állott az újság és a közönség szolgálatában, azért tette le a tollat, mivel nem bírta már el a személyeskedések és éppen a nagy köz szolgálatáért kapott okvetetlenkedések terhét. Jellemző este a XX. században és a bosszusagot felelt csupán az a körülmény mérsékeli, hogy a jelen nem külön a multaknál. Mert míg a multban a falatér, ma a vélemények ökölgölgéért kell megküzdeni a szerencsétlen hírlapíróknak. Pedig t. olvasó, a hírlapoknak az intelligenciával való növekedése csupán a népek intelligenciájának a charakteristika. Száz év nem nagy idő az emberiség történeljében és ez idő alatt a kor nagy technikai vívmányai mellett hatalmas világörias lett a sajtó, ez a civilizáció és liberá-

lizmus faklyafénye. És legyen bármilyen korlátolt, bármilyen szűk körű: megbecsülendő, mert újság. A tények, melyek a számok által bizonyítottak, illusztrálhatnak legjobban.

Bár az újságíró pár évtizeddel ezelőtt tenyleg; nem volt egyeb, mint Murger könyvelmi hőse, egy borzas, kirojtott galléria fiatalember, aki néha este ebédelt egy csesze meleg kávét, mert a szerkesztőségi fizetés — fájjalom — nem igen volt elegendő ahhoz, hogy osztrigát egyék és chablis-val öblögesse le a falatokat. Egy időben csakugyan áldozat volt az, ha valaki a hírlapírói pályát választotta hivatásul, s a gondos apák teljeseri igazságosan tették, mikor irgalmatlanul kitagadták az ilyen ideális hajlamu ifjút. Ma azonban egyes nagyobb magyar újságíró könnyű szerrel fölviszi annyi jóvedelemre, mint egy miniszteri osztálytanácsos, tegyük hozzá, hogy el is költi.

Azokban a boldogség még ma sem multa divatját. Az orrom előtt történt az alábbi eset.

Dr. Sz. J., szeretetreméltó temperamentumáról és aranyos, bohókás szívről ismert politikai riporter egy nap így szól principiálisához a szerkesztőségben:

— Holnap nem jövök be. Egy napi szabadságot és egy hónapi előleget kérek. Sürgős dolgom van...

A szerkesztő dühöng.

— Semmiesetre sem lehet, holnap egy miniszter beszél és ott maga fogja képviselni a lapot.

— De nem jöhettek! Holnap esküszöm örök hűsége a plebánia templomban... — Borzasztó, — dühöng a szerkesztő, — maga is mindig olyankor házasodik, mikor más sürgősebb dolgom van... Elmehezt, de 12-kor a t. Házban legyen.

A munkatárs meg is esküdött reggel s a szegény kis asszonykát gyorsan hazakísérte. Megcsókolta a kezét és siró kis ajkát és így szót gyöngéden:

Négyre itthon leszek és együtt ebédelünk.

És rohant a t. Házbá. Eleinte gőzölög fejjel csak azt hallotta a miniszter ajkáról: Szeretlek, szeretlek...

Aztán mindig figyelmelesebb lett és végre efeleedett mindent és lett riporter.

Az ülés 7 óráig tartott este. A kéziratokat beküldte a szerkesztőségbe. Ott magát elcsaltak egy pohár sörré. Eljött velünk. Az egy pohár sörből lett 3, majd 6 és így

Sirolin

Emeli az érvényét és a testületi, megcsontelti a köhögést, váladozt, éjelti izsaszt.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza
ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlja.

Mintthogy értéketlen utánzókat is kínálunk, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájz)

„Roche”

Kapható orvos rendelésre a gyógyszerárkban — Ára üvegenként 4 — korona

tovább. A korcsmából kávéház, muzsika. És éjféltajt jut eszébe, hogy valamit elfelejtett.

— Tyűh, az áldóját! — szólott megrettenve. — Én ma reggel tíz órákor megházasodtam...

Manapság az újságírók nem igen felejtik el, ha megházasodtak, sőt komoly, de-rék féljáj magnum valamennyi.

41.000 újságot nyomtatnak a földgömb különböző pontjain. Aríkiában van a legkevesebb: 300 és ennek legnagyobb részét néger újságírók szerkesztik.

Bismarck maga így vélekedik a zsur-nalisztikáról:

— Az újságírás nem a hatodik, hanem az első nagyhatalom a föld kerekéségén!

— I. —

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)

27-ik folytatás.

A szatmári törvényszék komor fővágyalászi cinke előt — körülbelül két évvel ezelőtt, — egy mesélési román fat, egy csudaszép lány állott. A költők ábrándos tollát nem veszem elő, hogy a lány szépségére a leírásával kísérletem, hanem, ha valaki hallott már valamit az oláh lányok szépségéről, vegye le a Sxytusi Madonnának és az Innocent képeknek a legszebb vonásait és tegye hozzá, akkor talán képzeletében megközelítheti az én szépségemet, azt a szép kis lányt, akitől, hogy miért féltem akkor, nem tudom, talán Vörösmartnyk az „Ördög és Anya-nyal” című képre gondoltam, de ha ma találkoznék vele, el nem bocsátanám addig, míg az arcának rajzát nem tenném zsembembe, hogy egy akos pillanatomban messze hajntsam egy más valakit, egy más valakit, aki tán olvassa ezeket a sorokat és nem is gondol magára.

Mikor a fővágyalászi tanács felocsudott a meghabozásából, a román tolmács Hozás papa utján kérdést intézett a lánnyhoz.

A lány felelt.

Mikor hangja végig csendült a hatalmas

terem, a ceruza kezében lemondta a szolgálatot. Hogy mi minden futott abban a pillanatban keresztül ágyamon, nem tudom, de tisztán meg- tartani azt a pillanatot, vagy jutalom lett volna. Előttém állt a régi akta, fantasztikus alakjában a legszebb lábfevel, nem egy, mint az a zindár- dában láthatták, hanem amint azt én láttam akkor, mikor a regényt olvastam, amint azt a galicziai zsidóitól suggerálva a Chopin „Phantastie Impromptu”-jének vezetői futamait enekeli olyan csudán, minden azeit a szerák zenekara kísé- rére, láthatatlan hangszerek égi harmóniája! A legszebb zene, amit csak elképzelhetni, a legfantasztikusabb, amit költő csak kitalálhat, a legszebb, amit idáig ember fel hallhatott. Szerencse, hogy nem volt igaz. Az a szájpadiás, az a mitológiai fantázia, az a panteon, ahol az a hangulmány a legesze- nyebb alakban jött ki, az a költészet a tartótt-e.

Törvényszéki tárgyalás alatt senki nagyobb figyelemmel nem hallgatták, mint ahogy mi hall- gattuk azt a fatát. Közönséges beszédem még szebb zenét nem képzelték idáig... mikor az- tán a lány elhalgott és Hozás papa a jegyzői szék felé fordulva magyarrá fordította, amit a lány mondott: úgy rá szállott a teremre a hétköz- napiasság szürkése, mintha nekünk a legboldo- gabbaknak volna többet, a legszebb után másat, sokasank lett volna szabad hallani.

Mikor a lány, mint egy töménény, távozott, valami érzés úgy szorított, hogy menjék utána s sugám felülbe, amint Svengali tette: Jöjj velem, minőnk leszünk. Hogy a költészet a tartótt-e ott vagy más valami, azt most már nem tudom megmondani, de hogy nem mentem utána, ma már örülök rajta, mert azt hiszem, hogy amennyi poklot megkelelt szenvedni idáig a szépségéért, akkor ezért a csudáért már többet szenvedtem volna, mint amennyit Dante a Divina Comediájában elképzelt.

Szeretném, ha ezt a historiat senki sem hinné el, akkor legalább megállapíthatnám magamban, hogy irigyelem már azért is, mert elutadtam egy gyönyörű pillanattal képzelni ezt az egész töménény. De én boldog vagyok, hogy a k o r m ár tudtam, hogy ezt a képet, ezt a lányt, ezt a legszebb arcát, a fiatal elölt hozta meg, egy későbbinek, amelyet többre beszélők és szebbnek is tartok, mint azt... akko r.

(Folytatom.)

Dr. CSONGOR GERGELY.

Kérjük hártralekos előfizetőinket, hogy előfizetési díjaikat lehetőleg minél előbb küldjék be, nehogy a lap expediciálása fenakadást szenvedjen.

A barenok.

Megjött már a tavasz,
Szelő leng a bokron
Megtint szep a berek,
Madárka enekel,
Zúgó patak mentén,
A madárka hangja,
Zúd bokor tövében,
Lágy szelő zúgása
Alomta ringat el.

Szememet lezáróm,
Tudjátok-e körül
A léleket tova szállni,
Dánia a madárka?
Akit mindig kerlek,
Az ő hu párjáról,
Arra egy kis hazban,
Aki a szívenek
Oly hamar rátalál,
A legszebb virágia.

S amig a madárka
Szep dalat hallgatom,
Zúd bokor árnyaban
— Megmondjam-e nektek
— Hogy körül áldomod?! —

Ifj. REVERENCICS ISTVÁN.

Oh, egykor én is ...

Oh egykor én is áldotam
Edes, búhújos álmokat,
S bár eltűntek, bár megcsalták:
En visszavágyom azokat!

Oh egykor én is áldotam
Mudón még nem volt gyötrelm
Búvós álmaim fénye, a
Boldogító szereltem.

Oh egykor én is áldotam
De álomom ködöként eloszlott:
Hábotkól hányt csomák valék,
Mely köszkülnihoz váगतott.

Oh egykor én is áldotam
Edes, búhújos álmokat,
S bár eltűntek, bár megcsalták,
En visszavágyom azokat!

DÓRA.

Hogy lettem én erkölcsbíró.

Háborút izentek az armány, a képmutató, a beestelen szerelemnek, s mivel részről volt az igazság: győztesen kerültem ki a harcból. Egyik delután váratlanul betoppantam Be-dőkhöz. Az asszony meghitt, bizalmas beszél- gésében találtam Varga Bélavál, ki gyerekkori játszótársam, majd ideálja lett Jolánának Az assz- onnyal látogatni felszelyezte jelenlétem s míg kutató, kíváncsi pillantásom a férfi ontelt, cinikus arcára esett, ő tudomásom sem véve rólam, folytatta megkezdett társalgását.

Jolánához régi barátság szűzül. Az egykor vagonos, független leány szülői anyaglag telje- sen a tönk szelére jutottak és Pap Kálmán jölet- ben, kényelemben nevelt gyermekei, Jolán és Ella, egy szép napon arra ébredtek, hogy maguknak is hozzá kell járulni életfenntartásukhoz. Jolánt ez a csapás nagyon elkeserítette, majd hamarosan vigaszt talált a munkában és a szerelében. Varga tönkretűntes után egy hirtelen abba gyá- kori látogatásait s mikor egyszer magukra ma- radtak, szerelmet vallott a leánynak. Ki volt boldogab Jolánáé? Hálaival, rendíthetetlen biza- lommal fogadta Varga nyilatkozatát és örömmel várta egybekelésük idejét.

Rövid idő múlva elutaztam. Nagynémem für- dözni ment és engem is magával vitt. Természe- tenen irtam Jolánák. Nem felelt. Ujra próbálkoztam; haszlatlan. Komolyan megharagudtam rá, fájt benne csalódnai, de később már a földűi élet változatos társaságában nem bántott annyira a dolgot. Egyik nap a posta átvevésénél egy címre- erkeztet hoszszak lap vonta magára figyelmem. Pap Jolán és Bedő László eljegyzéséről értesíte- nek. Teremtőm! mi történt azzal a leánnyal? Mi

Esetek.

(Ha nincs ló... — A bál és a sorozás. — Vicináláda. — A meghejyegzett ember. — Szeliemidés a szelő- hegyen. — Oh az a szórakozottság!)

Ha nincs ló, jó a számar is, — tartja egy régi közmondás. No persze, mivel nekem lovam nincs, megelégednék egy számmal is (olyan 4 lábuvál), dehát számar után is hiába fájdotam a fogamat. Mert a számar nem számar, hogy az én számmal legyen.

A minap például az történt, (ott voltam, ahol meséltek), hogy egy helybeli úr (nohát, jurti se áruóm el a nevét) szántatót a földjén. Mert annak az urnak földje is van, meg lova is, igen, lova is, oszt' mégis mikor szántatót, hát nem lovakkal szántatót. Hát mivel? Kérdéznék. Emberekkel, vagyis nem emberekkel, vagyis- vagyis emberekkel, de leány-emberekkel. Kívá- laszott a munkásai közül négy szép fehérrépt, aztán hajrá! folyt a munka, vágott az eke, az arva haladó emberek görcsöt kaptak a sok nevetésől, a lovak a markukba rohogtek, a fekete- ér elküült, a nap megpukált és leesett az égről és... és szegény Szapáry Péterben meglítt a vér a hozzá nem illő konkurencziától, ott, a szobán falán. No persze, mert megérezte, hogy másnap mindenki beszél a lendvai úr esetéről...

Ezt meg a Ferenczsnél hallottam.

Egyik úr kerdezi:

— Mi a különbség egy lendvai bál és a so- rozás között?

— ???

— Az, hogy a lendvai bálon csupa szépek között válogatnak, a sorozáson pedig csupasz épek között!

(Egyik asztaltársasági tag — nem a rajzos — ijedtetlen viz-izonyba esett.)

(Ez az eset még állítólag akkor történt, mi- kor a vonatok nagy késéssel robogtak be a lendvai állomásra.)

Egy vidéki úr 7 órákor ér az állomásra, hogy a reggeli vonattal Csáktornyára utazzon, de

okozta köztük a zakatást? Elfeleltem én haragot, megébántam mindent, hisztér irtam Jolánák s kérem őt, értesítsen megcsináltott határo- zata okáról. Harmadnap megkaptam a választ, mely enyiből állt csupán:

„Volt egyszer egy legény, ki úgy jászott a leánnyal, mint egyr szokott a macskával.”

Megértétem. Béla bolondította, hittegete, aztán hüllenül elhagyta. Ö megérsétt hiúságból, elkeseredett dacból első kerőnének nyujta kezét. Agódtam barátomért, de ha ő ilyen módon fe- lel, nincs jogom sorsába avatkozni.

Körülbelül két év mult el. Jolán lassanki- beleéte magát új helyzetbe, kis fia és háztár- sága igénybe veték minden idejét. A régi bará- toságot feljutottuk, sokat voltunk együtt s nekem ószinte örömet okozott látni, milyen boldog, elé- gedett Bedő, ez a felszég, nyugelen, de talpig becsületes ember, kit hoszszabb ismeretség után becsúllt és tisztelni tanultam. Most Varga haza- jövetével és gyakori látogatásával vesztélyre- léttam a kis család körül, békés nyugalmát. Tudtam, hogy ez a hű, lelketlen kéjenc, ez az ördög, szvítelen Don Juan minden eszközt me- ragad arra, hogy ujra hatáimába kerítse ezt a meggyötört asszonyt és kielégítse beestelen zen- vedélyét. Hiszt észrevette ez a tapasztalt csábító már az első találkozásnál, milyen zavart, elfoglult volt a nő, tudta, hogy a lány elfojtja uggan, de még éj, terjed s csak alkalomra vár, hogy elő- tterve mindent elborítson s mint a víz-ár, mely gátat nem ismerve zúgva, hömpölyögve tör előre, pusztulást, rombolást hagyva maga után.

Rémület volt rajtam erőf. Lényem tudám megakadályozni ennek az embernek sótt tervét, ki győzelmeinek biztos tudatában, gyilkos guny-

a vonat éppen az orra előtt robog el Csáktornya felé. Megszólít egy vasúti:
 — Micsoda dolog ez? A menetrend szerint 7 óra 56 perckor indul a vonat és önként már 6 órakor indítanak!
 — Dehogy kérem! Ez a vonat a tegnapi este-től van ...

Egyik helybeli hivatalban esett meg ez a kis dolog. Egyik fiatal tisztviselőnek egy elhasznált bélyeget ragasztottak észrevétel nélkül a háttára és megkérdezték tőle:
 — Te, milyen ember az, aki megvan bélyegezve?
 — Az egy piszkos gazember!
 Akkor még egy bélyeget ragasztottak a háttára és kérdezték:
 — Hát aki kétszer van megbélyegezve?
 — Az duplán piszkos gazember!
 — Hát néz a tükörbe ...
 Tabló. (Hír szerint az illető nem perelte be becstelenségéért — önmagát.)

A lendvai rendőrségre minap késő éjjel telefonjelzés érkezett, miszerint a Szenthárom-sághegyhez szellemek járnak, akik feltűnően hasonlítanak ott helybeli uriemberhez és egyelőre csak önmagukat rémítik. Csakhamar talpon volt az egész város, az egész rendőr-csapat, a csendőrség, azivatáltak a tűzoltók, hívták a mentőket, lovas katonák százdaltak titkos parancsokkal szana-széjjel és tíz perc múlva csak egy huzmeggett a hegy a szellem-üzöktől.

De semmi eredmény. Pedig már kivágták és átvizsgálták az összes bokrokat, szébtontokat a házak falát, feltúrták a földet, semmi nyom ...
 Végre az egész csapat csüggedten, a kudarc-tól megnuttal orral gurult le a hegyről ...
 (Nem áruljuk el, hogy az egész heccnek ott helybeli uriember, akik egy tekintélyes családán szürvendégek valának a hegyen, voltak az okozói.)

Nemrég egy helybeli ur pénzt kapott valahonnan a postán. A levélhordó annak rendje és

módja szerint kézbesítette az utalványt, de a címzett megpörtözték, mivel az utalványon nem volt bélyeg. Hanem az írásbeli közleményekre szánt hely"-en ez volt olvasható:
 „Mikor már az utalványt elküldtél, akkor jutott eszembe, hogy *feloldékony-sághból* nem ragasztottam rá bélyeget!”

Még találkozunk ... MIKI.

HIREK.

— **Lázár Gyúzó** — ellenőr. Mint örömmel értesültünk, vasúti állomások közbeesésének örömdől, szimpatikus főnökét, Lázár Gyúzó ellenőrt léptette elő a miniszter. Annál is inkább örömmel regisztráljuk e hírt, mert meggyünk győződve afelől, hogy a miniszter figyelmé nem érdemelen ember felé irányul, Lázár mintápe a pontos hivatalnoknak és kitűnő hivatali főnök. Előleptetéséhez ösztönkét küldtünk.

— **Személyi hír.** Dernő Klekner Alajos posta- és távirádi titkár, több környékből postahivatal megválasztása céljából e héten városunkba időzött.

— **Prímicia.** Horváth Szeratin tunicshai illetőségű szentferenczi szerzetes vasárnap délelőtti 9 órakor mutatta be a csáktornyai rom. katti. templomban a hívek nagy részével mellett első szent mise áldozatát. A manuodtor Rozmán Róbert zarádnok volt, az asszisztátt Tisler Timotheus és Dolenák Gábor csáktornyai hittokátok látták el. Misk közben Rafael Rodic varasdi lelkes magas szárnyalású beszédet tartott a híveknél az új miséről. Az istentisztelet után az ifjú lelkes áldást osztott a híveknél. Délben az új misés tiszteletére a zarádnok szebb körü ebéd volt, amelyen az ifjú lelkes zúlei, rokonai és a meghívott vendégek vettek részt.

— **Előleptetés, áthelyezések.** Baráth Lajos, a helybeli vasutállomás pénztárosát a kereskedelmiügyi miniszter Szentágotára állomási előjáróvá kinevezte. Baráth előleptetésének hírt, bár osztatlan örömmel veszi városunk kö-

Megszemissülve tőborogtam az ablakhoz. Kijátszottam minden kártyámat, ez a bösz szenvedély tulajsgomba a józan ész szavát. Ez a gonosz, sivár lélekember megint elérte célját, ledulta egy család nyugalmát, egyetértését. Megjelent előttem Bedő komoly, férfias arca, kis hacsakja. Hah! új mentő gondolat, mint a villám, cikázott át agyamon. Kirohantam az udvarra, ahol a kis Laci dajkájával játszott. Karjamba kaptam a gyermeket s berontottam vele Jolánhoz, ki arcát kezeibe rejtve, összeszépvedt ált.

— Nézd kedvesem, az igazolom percében eifelekéztünk 'erről a kicsi, ártatlan gyermekről. Mi lesze vele, ha elhagod férjedet, ki ápolja? s ha megno, mersz gyermeked szemébe nézni? Jól, kötelességtől anya voltál? Számíthatás bocsánatára, tiszteletére, s szeretére?

— Az asszony piros arca fakóvá vált, ajkai elreheverve reszketni kezdtek, tekintete elborult, kebelből hosszú, panaszos sóhaj tört elő, gyermekem górosón magához szorítva földközi zokogásra fakadt. Magára hagytam. Meg volt mentve. Másnap ertem kiüldött.

— Most, most segits, — sutogta remvege.
 — Mindjárt jön ...

— Jó, veled maradok, csak eszilapodjál.
 Feszültlen hallgatóztunk Varga belépett. Oh, hogy elíttm acarórl az az öntelt, folyámes mosoly, mikor engem megpillantott. Milyen édes gyönyörűség, boldog megnyugvás szállta meg lelkeim e pillanában. Jólal halálhalványan felelekedett, jobb kezét magára emelve az ajfóra mutatott s rekedt hangon mondta:
 — Mi többé nem ismerjük egymást! Távozzék innen! ...

A férfi megrázkódott, dühfőll lángoló szemét rám szegezte, és némán, porig alázza hagyta el a házat ...

RANKÁNE.

zónsége, mégis a sapjánakos egy bizonyos nevelő nézőnk távozása elé, mivel benne egy jó hitvatkozó, készséges, mindenkiel szemben keltező ember vesztit állomásunk.

Kre utz Elemer jutasi vasutállomás forgalmi díjnyok az alsólendvai vasuti állomáshoz helyezte át a miniszter.

— **Jönnek a szineszek?** Fűredi Miksa szintársulata Csáktornyárol néhány napig vendégszereslegre Pefelakra ment át. A leközdöbhi belettkben pedig Alsólendvára szándékoznak jönni. Hír szerint a színházi keltekek egy része már megérkezett állomásunkra s a héretek biztosítása végett az előkészítelket himnambárabb megtekiz. — Amnyit előre is megállapíthatunk, hogy közönségnek szokatlanul nagy érdeklődéssel néz Fűrediek bemutatkozása elé s ezt az érdeklődést szivesen megőrizi közönségünk az egész idő alatt, ha a társulat erre méltóan mutatkozik.

— **Rendel a piacot!** Amilyen nagy megnyugvással vettük tavaly az új piaci szabályrendeletet, époly rosszállással látjuk, hogy a rendeltet legtoább pontja csak írott malaszt, aminek a betartásával vagy be nem tartásával senki sem törődik. Nyáron érelen gyümölcsöt, rozsot gombit, romlót eldumaszott árúkat a piacra, mások meg vizes tejet, lisztet tejfőt és főt burgyonával béltt vagy árusítanak. — A másik hiba pedig az, hogy nem tartják be a piaci órákat. A szabályrendelet ugyanis előírja, hogy a nyári hónapokban 6, a téli hónapokban 7 óra előtt a piacot sem árusítani, sem vásárolni nem szabad, s dacára, hogy a szolgabírósg sulyos penzbírságot, escedj elzárást írj a kihágóknak, a szabályrendelet megalkotásának másodk esztendőben ott tartunk, hogy nyoma sincsen a rendnek a piacot. Ajánl pitnyallék, már népsé a piac s mikor tulajdonképpen kezdődni kellene a piactak, már csak egy-két kőzetűcsa a piactasszony gubbaszt a porban. Hát akkor micsoda érteleme volt a rendelenek, ha a betartásával nem törődik senki, legkevésbé pedig maga a hatóság? Nagyon kérjük a szolgabírósgot, a rendőrökkel ügyetlenség felz. arra, hogy rend legyen a piacton.

— **Az izra. nöegyelt köröböl.** Az alsólendvai izr. nöegyelt május hó 2-án délután 3 órakor az izr. elemi népisokólaban tarja ez a évi rendes közgyűlés a következő tárgysorozatból: 1. A választmány jelentése az egy évi működésről a számadással 2. A felmentvény megadására iránti határozathozatal. 3. Az eddigi pénztárosok lemondásával megüresedett pénztárosi állás betöltése. 4. A választmány megválasztása. 5. Három számvizsgálati választása. 6. Esletleges indítványok.

— **A kis Róza Sándorok.** Egyik fővárosi lap írja: Az egyik, Fuisz János éppen a III-ik fiapőlgárba jár, a másik, a Berényi Jenő pláne a IV. elemibe. De vállalkozó szellem, az van azéri bennük. A normalista nebuló egy könyvtárat vett magának. Fuisz barátunk meg Pefőti kőtetet, az al-elutak Csáktornyárol, a szőlői hajlékből is megkértegg az egycsengen e Bakonyban. Hogy ók majd leltármástyák Róza Sándorok íprat es betyárbandák szerveznek. Ugy elutak tűnni, hogy a csendőrség még nem akadt rájuk. Fuisz János különben már visszaesett ane a téren. Két hónapja éppen, hogy egyszer már világgá ment, harmadnapra azonban már ráakadtak a csendőrök.

— **Kololt hir a vasutról.** A múlt héten az a hír terjedt el városunkban, hogy a tavaly rendszerezéstől ebedutáni személyvonatok közlekedését megszüntetik, az hir annyira hitetlenül hangzott, hogy egy pillanag sem kételkedtünk a valódságában, mivel a ket új vonat nemcsak üdős az egész vonalmenten városok és községek életére nézve, hanem a vasutársaságnak is jól beváltott, ezért a vonatok megszüntetéséről beszélni alaptalan félelem. A hitosság kedvéért tegnap informálódunk állomásunkon az ebedutáni vonatok további sorsáról, hol azt a választ kapjuk, hogy a vonatok ezután is közlekednek.

— **Lázus munka.** Szőlőben, mezőn zorgalmasan folyik a munka. A késői kikelet ugyan hátráltatta a gazda munkáját, a hirtelen beállott kedvöz időjárás után pedig annyira összeroldott a munka, hogy azt sem tudja a gazda, melyikhez fogjon. A szőlők mindenütt megmetze, kikápálva, több helyen már eres fakadásnak in-

nyal, hátarálán göggel bínt velem? Bedő a dologba avatni? erre nem vitt rá a lelkem. Hossz-sz töprens utat nagy elhatározás előlédött meg bennem. Beszélék az asszonnyal, rámutatok környékentel arca örvényre, melynek lejtőfére lépett, honnan nincs visszatérés, melynek következménye megbánás, a vége pedig salak, sár ...
 Emlentem hozzá. Zavart tekintete, elpirulása, csillgó szemel elárláltak, hogy most is ott vártá.
 — Jolán, — kezdtem nyugodt, komoly hangon, — régi barátságunk feljogosít arra, hogy őszintén beszéljék. Már hetek óta figyelem Vargát, ki megmórmosodva eddigi diadalaitól, a te teljes meghódításodtól tűzte ki célul. A te szomszjas, szellemre vágyó lelked úgy issza az ő hazug, álnok suttogását, mint kizsárdált föld a jőtekyen esőt. Mire veszt mindez? Mi történik, ha férjed belepiltlen ebbe a te háborgó lelkedbe?

— Az asszony kezét dobogó szívére szorítva, sapjátan hallgatta szavaimat, majd aranysoke tejet megrázza, így szólt:

— Jól sejtettél. Béla magavéa akar tenni, én pedig nem halgatom senkire a világot. Mit tudja az a te hiedem, mindent böncolgató eszed, hogy mit tesz az szeretni? Elégm a gyönyörtől, hallgatni szíveink dobogását, egygse olvadni azait, akik imádnak és akinek birhatásért odaadjuk lelkünk üdvösségét. Mit szől ehhez a férjem? — folytatta idéges kacajjal felzóra helyőből, — mit szől, ha helyettem csak pár sőt talát majd?

— Mit, — kiáltottam magamon kívül, — te elhagod férjedet, kint is bússéget esküdtél, magára vonod szőlőd haragját, kiteszed magad a világg megvetésének, te kába, te szenvedélytől elvakult asszony, te! ...
 — Igen, ez végső elhatározásom. Mit adott nekem a világ, mit történő em az emberek véleményével? Boldog, nagyon boldog akarok lenni, mit csakis Béla birhatásával érek el.

dult. Csak a jó Isten kedvező időt adjon, akkor a keső tavasz nyílt meg mindig pótolhatja a kesői kikelet.

— Az iparistület köréből. A helybeli iparistületnél Tóth Gyula elköltözésével megüresedett jegyzői állásra ideiglenesen Horváth Lajoszt választották meg.

— Tanítóiból — cipészinas. Egyik vidéki lapban olvassuk:

„Egy öreg aradi tanító, Weber Ágoston, 36 évi felkészüléssel tanítóskodás után beállott cipészinasnak az iskola házmesteréhez. Egy évi gyakorlat után felszabadult s ha delélt, vagy délután vege a tanításnak, segédkezni dolgozik a mesteriségben. Két év múlva nyugdíjra megy, iparjogot vált, kinyitja a boltot és kiadja a címert, mert a csekély tanítói nyugdíjban nem tud megélni.”

Eddig a hír. A tanulás belőle az, hogy már kerdi belátni az úr társadalmat is, hogy nem is olyan megvetendő kenyerkereset az ipar, ahol a legnagyobbból tart kinálódik a tenetseg fejlesztésére és ervenyestésére. De mi magunkról nem beszélhetünk. Alsólendván lenézis a tisztas ipari, még a legeszegebből szűkös is restelkedve gondolkodik arra, hogy gyermeküket tanoncának adják s inkább az örökös tenetsegét jelentő irnok és díjnak, pályákra kényesítik őket, melyek a citra nyomatásig nálunk és a kesői megbánásnál alig nyujtanak egyebet. Mig az iparban a legenyegbb erök is kereset annyi, amennyi a díjnokok átlagos keresete.

— Vászár áthelyezése. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy Muravidék részében a t. évi április 25-ére eső országos vásár az évben kivételesen április 26-án tartassék meg.

Gyengéséget

még ha betegség után való szervi betegség is, könnyen lehet gyógyítani, valamint az egészséget és az erőt gyorsan s biztosan helyre lehet állítani SCOTT-féle Emulsió által.

Kényes iny és gyomor

amely nem bírja el a közönséges csukamájolajat, a

SCOTT féle Emulsiót

eszményi gyógyszerként fogadják. Ehhez még az az előny is járul, hogy háromszorta táplálóból, mint a közönséges csukamájolaj.

Nyáron is legjobb eredményt adagolható.

Egy eredeti üveg ára 2 kor. 50 fill. Kapható minden gyógyszerárban.

Az Emulsió valóban a SCOTT-féle emulsióval készült, melyet a halakból nyernek ki.

— Halalos elgázolás. A kis 15 hónapos Kamper Mariska vígan játszadozott egy talicskában egy kanizsai cementgyár udvarán. Nem messze tőle Nagy György nagymartoni lakos kosárra cement táblákat rakott. A lovak közben megbokrosodtak, a talicskát felfordították és a kocsi keresztül ment a gyermekre, aki ott nyomban meghalt.

— Nem szabad elvenni a cigányok gyermekeit. A cigánykerdeset igen sokán a legújabbakban eszközözték akarják megoldani a szomszédos Baranyavármegyében is születő gyermekek volna rendezni a cigánykerdeset, ha a helygymnázium vétet nem mondott volna elene. Azt teték ugyanis a vármegyé urai, amit odabottott öltétként, régóta halunk hangoztatni, hogy el kell venni a cigány anyáktól a gyereket s állami gondozásba venni; elnevelni a cigány fiatal s beleplántálni a becsületés magyar ember ércényit. Idáig nem volt rá paragrafus, hogy ezt megles-

sen tenni, de az állami gyermekvédelemről szóló törvény mihna megadta vo na a lehetőséget hozzá. Baranyában az egyik folszolgábrító tizenöt cigány-pudera ki is mondogta az elhagyatottságot és beteskelte a rongyosokat az állami gyermek-nemhelybe. A cigány-anýák azonban megfölel-betérték ezt a hátrózatot azzai, hogy az ő pürdek nem bitang jószágok, ok azokat akarják is, tudják is elartani. A helygymnázium meg is semmisítette az elsőfokú hatóság hátrózatát.

— Itt a tavasz. Ezt nem azért mondjuk, mintha ezzel újdosásukat akaránk mondani, hanem azért, hogy a városnak, vagy a széptörö-egyesületnek (vagy tudom is én, kinek) eszébe juttassuk, hogy ideje volna a padokat a fasorba kihóratolni. Oyan szén idök járnak, hogy szinte vágódik az estei sétálók lelke, nem a lába, egy kis este közben siesta után, de eddig lába reméltük, hogy a város a mi figyelmeztetésünk nélkül gondoskodjék a padok rendeltetéséről. — Szeretettel kerjük tehát az illetékesek, siessenek azokkal a padokkal, mert késo öszel bizony isten nem lesz szükség rájuk!

— Dörögés, villámálás, felhőszakadás. — Folyó hó 20-án este 9 óra tájban óriási vihar vonult el városunk felett. Erös villámálás után földet rázó dörögés közben felhőszakadásnak is beültó zuhogó eső volt aprózemni jeggel. A föld möhön tita a régóta várt esőt, mely azonban olyan nagy volt, hogy a hegyről leömlő az a város felső részén fekvő kertek egyrészt elmosta.

— A régiök fonomikájá. Egy tanítóml találta fel a fonomikát, amely szerint a sis-gyermekeket egy tanítják olvasni, hogy minden betűt valami jellegzetes kép és egy kis mese kapcsán ismeretnek meg. Most kiünük, hogy csakugyan nincs semmi új a nap alatt, mert a régiöknek is volt már fonomikájuk. Nem lesz érdekelten olvasóink előtt, ha bemutatunk egy mintát, hogyan tanították hajdan a kisgyerekeket az olvasás művészetére:

- Kis igeeny és punktummal: i.
- Kis igeeny gácerfarkkál: r.
- Igeny a szára, jobbról a pofája: b.
- Hogya azán hátrófordul: d.
- Felétlen áll a kis asztal: k.
- Tekerdőzik a kis kigyó: s.
- Kis karika két kis ponttal: ö.
- Ha lenyalod a két pontot: o.
- Kiharapod az oldalát: c.
- Szeme nő, ösz' farkot ereszt: g.
- Püspök botja lefogata: j.
- Hogya majd a talpára áll: f.
- Réktor uram megfajbotja: z.
- Hátatokon összetörve: z.

— Sorozás városunkban. Tegnap fejedőtek be városunkban az idei fősorozások, melyek — sajnos — megint csak arról gyöztek meg bennünket, hogy aggasztóan degenerálódik az ifju nemzedék az egy héti tartású sorozás a következő eredménytel zárult: Folyó hó 19-én az Alsólendva községi, reszneli, zorkónházi és bratonci körjegyzőségből beváltak 44-én, 20-án a gyertyánosi, bagonyai és szentgyörgyvályi körjegyzőségből 36-an, 21-én a csesztregi és bellatinai körjegyzőségből 32-én, 22-én a turmichai és bellatinai körjegyzőségből 29-én, 23-án az alsólendva-vidéki és csereneségi körjegyzőségből 28-an, 24-én a rédicsei és baksai körjegyzőség-ből 35-én Összesen 204-én.

— Rossz a toronyóra. A templortorony órája már eddig rossz az utóbbi hetekben fejedéig egészen beteg. Néha egészen megbolondul és pl. déltlen 12 órákor 1 órát, 1 órákor 5 órát vagy 13 órát üt, ha éppen úgy tetszik. Nem is csoda, hogy nem jár rendszeren, 'iszem már esztendők óta avatallan kezek a mesterei. Egy lakatos lehet jó lakatos, de az óra-reperáláshoz talán mégis csak egy tanult óras ért legjobban. Ezt mindeneseten figyelembe kellett volna és kell is venni a képviselőtestületnek, különben semmi

hasznát nem vesszük az órának, sőt azonnallal még tengernyi bajt és bosszúságot okoz.

— Cselédek a pányolban. Egy vidéki városban szénészek működnek mostanában. Egyik ottani lap szerint elpanaszolja, hogy nem járja, hogy a bérlo cselédekéi káldi a pányolba. Föként a konyhaiállat fel az ottani közönségnek. Ha már valaki odajáda pányolhat a szolgáloknak, néhány évek Vieux Temps parfümöt is melékeljen a jegyhez.

— Új eltelepítva a művelt osztályhoz tartozók nök száma. A magyar állam a gyermekvédelem, az a kiállód által ismertetett mintaszámok elismert ma-ujb kulturális intézmény hatalmas fejlődésében ugyar fontos lépéshez jutott. A magyar állam által idegen eszáldában gondozott 45 000 gyermek fölött eddig a feltelepítet a község orvosa mint teleporvos, a község társadalmából alakult telepörvis. Isz az a közpöntböl kiküldött orvosok gyakorolták. Andrassy Gyula gör helygymnázium most elhatározta a község-ekben családokból elvezetett gyermekek hatátsásl b ellenőrzésére művelt osztályhoz tartozó nököt, (föleg tanítónt, övönöket) mint telefeltelepítő nököt fog alkalmazni. A feltelepítőnt gond-lyan bízott gyermekekkel egy faluban lakik. A szellem és tiszta lej desére fellegel, sít az irán-nyitja is. Minthogy a telefeltelepítő nök kell, hogy a gyermek gondozásáról és a csesemő táplálá-sáról és az állami gyermekvédelem szervezetről tiszta és modern fogalmakkal bírjon, Andrassy Gyula gör elrendelte, hogy a telefeltelepítőnt állásra pályázók a budapesti állami gyermek-nemhelyben elméleti és gyakorlati tantolyomart tartoz-nak végezni, melynek sikeres befejezése adja meg a képesítést az állásra. Ötven telefeltelepítőnt állást már az első tantolyom befejezésével töltönek be.

— Halalos esés. Mihályfán egy szekernek kiesett az egyik keréke. A szekerén ülő Katona Józsefnek az szerezésénél bukott le: a szeker-ről, hogy rögtön sörnyet halt. A hatóság az asszony holt tetemét fölboncoltatta s a vizsgálót megindította.

— Villámcsapás. A folyó hó 20-án városunk és környéke felett évenként vihar alkalmá-va a villám beütött Németh József alsószent-zszebti lakos istállójába, hol egy tehenet agyon-sújtott. Érdekes, hogy az istállóban ugyanakkor az agyon-sújtott tehen közelében még 3 darab marha volt, de ezeknek semmi bajuk nem történt, sőt az istáló szálmateoztetét sem gyújtotta meg a villám.

— Tilos a tejfelkóstolás. Már több ízben írunk mi is az ellen az egészségügyre szem-ből is elítélendő piaci szokás ellen, hogy a tejfelt áruló asszony teje és köcsögébe egy és ugyanazon kanállal, vagy éppen ujjal 15—25 személy is bekeleszt. Mint értesülünk, legutóbb Kaposvár város főörvosa adott ki egy rendeletet, amelyben meghagyja, hogy minden tejfeláruító a tejfelkóstolásra szánt kanalat minden kóstólat után tartozik tiszta vízben lemosni. — Ezt jó volna nálunk is meghonosítani, de persze itt nehezen meg az illysmi!

— Felgyújtotta a gazdája szénáját. — Szécsiszegeti tudósítónk írja: Varga Ferenc köcsög-keszében az uradalomnak szént szállított Szécsis-zsigre. Utközben berugott és részeg fővel a lovakat egy árokba hajította, ugy, hogy a kocsi felborult és a szénának egy része a földre dőlt. Varga a kocsiát valahogy kihúzhatta az árokból, de a szént visszarakni már nem tudta, nehogy pedg a gazdája tudomására szerezzen az esetről, a földön fekvő nagyeménység szént meggyúj-totta. Ettől tüzet fogott a köcsög levő szént is, mely a köcsöval együtt porrá égett. A kir 150 korona. — Varga ellen az eljárást megindították.

— Dénés Pálné a bíróság előtt. Dénés Pálné, a nemesnépi rémdráma hősnője májns hó 6-án a zalagerzei esküdtbírószág előtt nyer- el méltó büntetésért. Mint megirtuk, Dénésné még mult év október havában, egyetlen fejeze-

Kérjen mindenütt valódi „NIL” szivarkahüvelyt és szivarka-egyptomi „NIL” papirost

mely a dohányzás alatt nem lesz sem zsiros, sem feketé. Cs. és kir. szabadalom 394. sz. a. 1896 február 15-étől.

Csak akkor valódi, ha a „NIL” név- és krokodil védjeggyel van ellátva!

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetők ingyenes hirdetés-rovata.

ARNSTEIN BENÓ fűszer-, füstök-, esemege-, liszt-, veteményes-gyáruk, ügyvéti irodájuk norinbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Doszka-, épületlá- és szénraktár.

ASCHERL JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elvállal építési tervök készítését, mindenmennyiségű, valamint szaklevegőnyomást, építmennyiségét előrendíti fővárosi építésszakkal szerzete.

ÁG ISTVÁN vegyeskereskedő Alsószöfalu.

BÄDER HEJMAN cipész. Nagy raktár közl kerfesi és női cipőkben.

BOHS ISTVÁN kötegyártó.

BLAU SANDOR csantói vendéglője az állomás mellett. Kitűnő konyhai, jó borok, frissen esapolt sör.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütője.

BELLOVICZ FERENC asztalos. Vozog minden asztalmunkát helyben és vidéken.

„CSIKKEI” vendéglő Hosszúfaluban.

DOMA JÓZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

EHRMÉNYI JÁNOS lábszűtő és mezokalapos.

EPPINGER SAMU teglgyáros Alsószöfalu. Teglák és szindelője a legártosabb kivitelben készítettnek.

FERENCZ JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, esemege-, norinbergi-, rövid-, disznú-, jatek-, üveg- és porcellán-árú raktár. Nagy választék uridivat-árúknak.

FARAGO ISTVÁN borhelyi és fodrász.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Turinischau.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FLEINER MOR bankbizományi irodája Csáktornya.

FEBER ANTAL korom- és kezei-csovcás

GOMBOSY és WENDL fűszer-, esemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porcellán-árú kereskedése. Rum és likör kompozíciókat kaphatók.

GREGORENCICS JÓZSEF szikvizgyártó. Kiváló szikvizet vidékre is szállít.

GERENCSEY GYÖRGY teglamester Zalaezerszegen (városi teglgyár). A legjobb minőségű fűlécserép barnuok rendelhető ma.

GÖNCZ GÁBOR pókmester (Tuske utóda) ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozkenyereit és süteményeit.

GOMZI LAJOS építőiparos és cementárú készítő. Alsószöfalu-Hosszúfalu. Elvállalja betonhidak és oszlopok szakzséru készítését.

HIRSCHL IGNÁCZ vegyeskereskedő Lotenyé.

HEGEDÜS ISTVÁN esztalmár.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Turinischau.

HORVÁTH LAJOS borhelyi. Illatszerek raktára.

HEGEDÜS SANDOR épület- és bútór-asztalos.

HAAS MIKSA vegyítiszító és műfestő Zalaezerszegen. Gyűjtőtelep Alsószöfalu Blau és Bartos üzletében.

IVANICS FERENC asztalos Alsószöfalu-Hosszúfalu. Elvállal minden és szakmába vágo munkát.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadsághoz” Hosszúfaluban. Kitűnő magyar ételek, jó borok, frissen esapolt sör.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varró gép javító műhelye Csáktornya.

LEVANSICS FERENC építőiparos.

LOVENYAK VINCE borhelyi és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

MAYER ÖDÖN óras és ókészer. Nagy raktár china-üst árúban.

MANDELBAUM MOR rőfös és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló. Elfogad minden és szakmába vágo munkát ugy helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalás-okban. Varrógép-, gaz-, asági gép-, szén-, cement- és malomok-raktár.

MURCSICS LAJOS építőiparos. Elvállalja minden és szakmába vágo munka felkísmeretes készítését.

NEUBAUER ANDRAS „Korona” nagyvendéglője, kávéháza és szállodája.

SCHWARCZ LIPOT bútorkereskedő Varasd.

POLLÁK LAZAR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-árúda.

RAPOSA FERENC építőiparos (Jakik Alsószöfalu, a hegyen). Elvállal minden és szakba vágo munkát.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabaksán.

STEIN DAVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fúvarozások a legelőszöfalu elvállaltatnak.

SCHWARCZ KÁROLY borkereskedő és szikvizgyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi (u. p. Kerkaszentmiklós).

STERMANN JÓZSEF asztalos Hosszúfalu — Alsószöfalu. Minden és szakmába vágo dolgot elvállal ugy helyben, mint a vidéken.

SCHWARCZ ETEKÁ vegyeskereskedése a Kankszai utcában.

TIVADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SANDOR cipész és borkereskedő.

TANTALITS JÓZSEF vendéglője Zalabaksán. Özv. TÍSKÉ FERENCZÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, moszó- és cement-raktára és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olesón elad fás és zöld szőlőlevényeket a legjobb bor- és esemegefajokban. Különösen ajánlja a krédeza-oltványokat Szőlőtelepisten helyben és vidéken olesón elvállal.

WORTMAN BENÓ rőfös- és divatárú-kereskedése. Nagy raktár halottai és tetmetkezés kellekékben.

WOLFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND előrendülő férfi-szabó. — Kész férfi- és gyermekruhák gyári raktára.

WALTERS-DOLFER ADOLF moszáros.

WEISZENSTERN IGNÁC vendéglős Turinischau.

WEISZ LIPOT cipész és női-divatárú üzlete. A világhírű vasí Kobrak-cipő egyedüli raktára.

WEINBERGER ÖDÖN-cipő- és vegyeskereskedése ZOMBORI MIHALY higiénikusan berendezett fodrász-terme a Fő-utcában (Tivadar-féle új ház).

Pollitzer sérv-ambulatorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet sérvbajások, terdennőttek és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8. félemelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezik áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vásárlásra nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Méréselt árak! Egyéni speciális kezelés!

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától felfelé.

Vidéki megrendelések az intézet szakorvosa által felkísmeretes felülvizsgálatnak s pontosan és a legnagyobb titoktartás mellett eszközöltenek.

Higiénikus cikkek a legújabb minőségekben, orvosiág ajánlja és sterilizálja. — Felületen megbízhatóak. Tucatonta 2—16 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvtől, annak ellenszereivel és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatósa.

Vendéglősöknek és bortermelőknél nélkülözhetetlen!

„Az új bortörvény“

megjelent és 1 koronáért kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsószöfalu

Írnokot,

ki a vend nyelvét tökéletesen bírja, keres

azonnali belépés mellett

Dr. FILKOR MÁRTON

ügyvéd.

üggyéd.

KEIL-LAKK

legkitűnőbb mázoló-szer puha padló számára.

KEIL-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

KEIL-féle fehér „G I a s u r”-fénymaz 90 fillér.

KEIL-féle arany-fénymaz képereteknek 40 fillér.

KEIL-féle szalmakalap-festék minden színben.

KEIL-féle legfinomabb cipő krém 30 fillér.

Mindenkor kaphatók:

Arnstein Benő (Graner Testvérek utóda) cégnevel Alsószöfalu és ASCHER B. és FIA cégnevel Muraszombaton.